

רשומות

ספר החוקים

15 באוגוסט 2011

2314

ט"ו באב התשע"א

עמוד

1084	חוק יישום תכנית ההתנתקות (תיקון מס' 4), התשע"א-2011
	תיקון עקיף:
	חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1981 – מס' 38
1100	חוק הבנקאות (רישוי) (תיקון מס' 18), התשע"א-2011
	תיקונים עקיפים:
	פקודת הבנקאות – מס' 27
	חוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981 – מס' 16
	חוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 – מס' 5
	חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 – מס' 9

חוק יישום תכנית ההתנתקות (תיקון מס' 4), התשע"א-2011*

1. תיקון סעיף 2 בחוק יישום תכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005' (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 2, אחרי ההגדרה "תחיקת הביטחון" יבוא:
 "תיקון מס' 4 – חוק יישום תכנית ההתנתקות (תיקון מס' 4), התשע"א-2011";
2. בסעיף 4(ב)4 לחוק העיקרי, בסופו יבוא "או הוועדה המיוחדת";
3. בסעיף 8 לחוק העיקרי, אחרי "הטעונים אישור ועדת זכאות" יבוא "או הוועדה המיוחדת";
4. בסעיף 70 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (א1), בפסקה (2), המילים "בתוך 6 חודשים" – יימחקו;
- (2) בסעיף קטן (ה), בהגדרה "פיצוי", בסופה יבוא "וכן למעט שיפוי לפי סעיף 70א(ב) או (ה)";
5. אחרי סעיף 70 לחוק העיקרי יבוא:
- "הגדלת מענק ושיפוי בשל השקעות עודפות בעסק ממשך
- א.70. (א) בסעיף זה –
- "בעל זכויות בעסק", "סכומים שהשקיע בהעתקת הפעילות ובעסק החדש", "עסק זכאי" ו"עסק חלופי" – כהגדרתם בסעיף 70;
- "המועד האחרון להשקעות מוכרות" – כמשמעותו בסעיף 70;
- "עסק שהעתיק את פעילותו" – כהגדרתו בסעיף 70, ובלבד שהעסק הזכאי הוא עסק בשטח מפונה ובעל העסק הזכאי נותר בעליו;
- "חממה" – כהגדרתה בסעיף 6(א) לתוספת השלישית;
- "עסק של חממה נורמטיבי" – עסק שקיבל פיצוי בשל חממה לפי סעיף 6 לתוספת השלישית;
- "עסק של חממה נכסי" – עסק שקיבל פיצוי בשל חממה לפי סעיף 5 לתוספת השלישית;
- "עסק של חממה פיננסי" – עסק שקיבל פיצוי לפי השווי הפיננסי בשל חממה;
- "עסק ממשך" – עסק שהעתיק את פעילותו ועסק חלופי, ובלבד שמטרתה העיקרית של העתקת הפעילות או הקמת העסק החלופי אינה קבלת שיפוי או מענק מוגדל לפי סעיף זה; לעניין זה, עסק של השכרת מבנים שהוקם במקום עסק זכאי ייחשב כעסק שהמטרה העיקרית של הקמתו היא קבלת שיפוי או מענק מוגדל לפי סעיף זה, ובלבד שעיקר פעילותו של העסק הזכאי בשטח המפונה לא היתה השכרת מבנים;

* התקבל בכנסת ביום ג' באב התשע"א (3 באוגוסט 2011); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 392, מיום כ"ה בסיוון התשע"א (27 ביוני 2011), עמ' 190.
 1 ס"ח התשס"ה, עמ' 142; התשע"א, עמ' 642.

"עסק שקיבל פיצוי בשל מבנה" – עסק זכאי שבחר בקבלת פיצוי לפי שווי הנכסים לרבות עסק של חממה נורמטיבי ועסק של חממה נכסי, והפיצוי שקיבל או יקבל כולל פיצוי בשל מבנה כאמור בסעיף 4 לתוספת השלישית; "שיעור ההחזקה" – אם העסק הוא תאגיד – כיחס חלקו של בעל הזכויות בעסק ברווחי התאגיד לכלל הזכויות לרווחים בתאגיד; ואם העסק אינו תאגיד – לפי חלקו היחסי של בעל הזכויות בעסק בזכויות בעסק.

(ב) עסק שקיבל פיצוי בשל מבנה והוקם במקומו עסק ממשיך, זכאי לשיפוי מאוצר המדינה בהתאם לאמור בסעיף 2 לתוספת השישית, וכן למענק מוגדל לפי סעיף 70(א) ו-1(א); ויקראו את סעיף 70(א) לגביו כך:

"(א) עסק שהעתיק את פעילותו ועסק חלופי זכאים לכל המענקים האלה:

- (1) 20 אחוזים מן הסכומים שהשקיע בהעתקת הפעילות ובעסק החדש עד המועד האחרון להשקעות מוכרות, ובלבד שסכום המענק לפי סעיף קטן זה לא יעלה על 20 אחוזים מן הפיצוי שקיבל; ואולם אם השקיע עסק כאמור יותר מ-60 אחוזים מהפיצוי שקיבל, יהיה זכאי למענק בסכום השווה ל-20 אחוזים מן הפיצוי שקיבל;
- (2) 10 אחוזים מן הסכומים שהשקיע בהעתקת הפעילות ובעסק החדש עד המועד האחרון להשקעות מוכרות, למעט השקעות במבנה ובכלל זה השקעות בהקמתו או רכישתו, ובלבד שסכום המענק לפי פסקה זו לא יעלה על 10 אחוזים מן הפיצוי שקיבל."

(ג) עסק זכאי שבחר בפיצוי לפי שווי הנכסים ואינו עסק שקיבל פיצוי בשל מבנה, אשר הוקם במקומו עסק ממשיך, זכאי למענק מוגדל לפי סעיף 70(א) ו-1(א), ויקראו לגביו את סעיף 70(א), כך שבכל מקום, במקום "ל-20 אחוזים" יבוא "ל-30 אחוזים" ובמקום "20 אחוזים" יבוא "30 אחוזים".

(ד) עסק זכאי שבחר בקבלת פיצוי לפי שווי פיננסי והוקם במקומו עסק ממשיך, זכאי לבחור במענק מוגדל לפי סעיף 70(א) ו-1(א), ויקראו לגביו את סעיף 70(א), כך שבכל מקום, במקום "ל-20 אחוזים" יבוא "ל-25 אחוזים" ובמקום "20 אחוזים" יבוא "25 אחוזים".

(ה) (1) עסק של חממה נורמטיבי שהוקם במקומו עסק ממשיך של גידולים חקלאיים בחממה, זכאי לשיפוי מאוצר המדינה בהתאם לאמור בסעיף 3 לתוספת השישית, וכן למענק מוגדל לפי סעיף 70(א) ו-1(א), ויקראו לגביו את סעיף 70(א), כך שבכל מקום, במקום "ל-20 אחוזים" יבוא "ל-38 אחוזים" ובמקום "20 אחוזים" יבוא "38 אחוזים".

(2) עסק של חממה פיננסי שהוקם במקומו עסק ממשיך של גידולים חקלאיים בחממה, זכאי למענק מוגדל לפי סעיף 70(א) ו-1א), ויקראו לגביו את סעיף 70(א), כך שבכל מקום, במקום "ל-20 אחוזים" יבוא "ל-33 אחוזים" ובמקום "20 אחוזים" יבוא "33 אחוזים".

(ו) עסק של חממה נורמטיבי, עסק של חממה נכסי ועסק של חממה פיננסי שהוקם במקומם עסק ממשיך של חקלאות שאינה גידולים חקלאיים בחממה, זכאים למענק מוגדל לפי סעיף 70(א) ו-1א), ויקראו לגביהם את סעיף 70(א). כך שבכל מקום, במקום "ל-20 אחוזים" יבוא "ל-30 אחוזים" ובמקום "20 אחוזים" יבוא "30 אחוזים".

(ז) לא יהיה כפל זכאות לשיפוי או למענק מוגדל לפי סעיפים קטנים (ב) עד (ו).

(ח) עסק שבחר בקבלת פיצוי לפי השווי הפיננסי, עסק שבחר בקבלת פיצוי לפי שווי הנכסים, לרבות עסק של חממה נכסי ועסק של חממה נורמטיבי, ועסק שבחר בקבלת פיצוי לפי העלות המתואמת של הקרקע כאמור בסעיף 3(א) לתוספת השלישית, המבקשים לשנות את בחירתם, רשאים לעשות כן עד המועד האחרון להגשת תביעה כאמור בסעיף קטן (יב), ובלבד שהוקם במקומם עסק ממשיך.

(ט) הוקמו כמה עסקים חלופיים על ידי בעלי זכויות בעסק הזכאי, תחושב הזכאות לשיפוי לפי סעיפים קטנים (ב) ו-ה) בהתאם לשיעור ההחזקה שלהם בעסק הזכאי, ובלבד שסכום השיפוי הכולל לא יעלה על סכום השיפוי שהיה מגיע לעסק הזכאי אילו כל העסקים החלופיים היו מוקמים על ידי העסק הזכאי.

(י) עסק המבקש לקבל שיפוי או מענק מוגדל כאמור בסעיפים קטנים (ב) עד (ו), יהיה זכאי לשיפוי או למענק מוגדל לפי סעיף זה, ובלבד שיצרף לתביעה שהגיש הודעה כי קבלת השיפוי או המענק המוגדל תמצה את זכויותיו לפיצוי מכל סוג שהוא ואת טענותיו ותביעותיו נגד המדינה בנוגע לפיצוי בשל עסק; הוגשה הודעה כאמור, לא תהיה לעסק עילת תביעה בשל העסק לפי כל דין, ואולם הודעה כאמור לא תגרע מזכויותיו של העסק בהליכים לפי חוק זה; הודעה כאמור תהיה בהתאם לתנאים ומגבלות שעליהם תורה המינהלה, ובטופס שיפורסם באתר האינטרנט של המינהלה.

(יא) (1) עסק שקיבל שיפוי או מענק מוגדל לפי סעיף זה, ובעל זכויות בעסק כאמור, לא יעבירו בתקופת ההגבלה את זכויותיהם בעסק הממשיך או את פעילות העסק, לרבות בדרך של העברת נכסיו המהותיים או השכרתם.

(2) הועברו הזכויות בעסק או פעילותו כאמור בפסקה (1) לפני תום תקופת ההגבלה, יוחזר מלוא השיפוי והמענק המוגדל שניתן, בתוספת הפרשי הצמדה למדד ממועד קבלת הסכומים האמורים ועד למועד השבתם.

(3) בסעיף קטן זה, "תקופת ההגבלה" – חמש שנים מתחילת הרצת העסק או שלוש שנים מיום תחילתו של תיקון מס' 4, לפי המאוחר, ולגבי זכויות בעסק ממשיך שבעליהן הוא יחיד שבמועד תחילת תיקון מס' 4 מלאו לו 60 שנים – שלוש שנים מתחילת הרצת העסק או שנה מיום תחילתו של תיקון מס' 4, לפי המאוחר.

(יב) על אף האמור בסעיף 13, המועד האחרון להגשת תביעה לפי סעיף זה הוא שישה חודשים מהמועד האחרון להשקעות מוכרות.

6. בסעיף 72(א) לחוק העיקרי, בהגדרה "פיצוי לעסק", אחרי "לרבות מענק לפי סעיף 70(א)" תיקון סעיף 72 יבוא "שיפוי ומענק לפי סעיף 70א והטבות לפי סימן ט";.
7. בסעיף 80(ז) לחוק העיקרי, בסופו יבוא "הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על יחיד אחד או יותר שהצטרף ליישוב שמיושמת בו העתקה קהילתית מכוח הסכם העתקה שנחתם לפי סעיף 85 או מכוח החלטת ממשלה, או שהצטרף ליישוב אבני איתן".
8. בסעיף 84 לחוק העיקרי –

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) (1) אגודה שיתופית התיישבותית תהא זכאית לפיצוי בשל עסק לפי הוראות סימן ד', למעט בשל עסק של השכרת מקרקעין; ואולם אם התנהל עסק במבנה המיועד לצורכי ציבור, יינתן הפיצוי בשלו בהפחתת הסכומים להקמת מבנה הציבור שמקורם בתקצוב, במימון בהעברה או בתמיכה מטעם המדינה, רשות מקומית, ועד מקומי, ההסתדרות הציונית העולמית, תאגיד שהוקם בחוק או תאגיד בבעלות מי מהם, לרבות הסכומים להקמת תוספת בנייה למבנה הציבור שמומנו ממקורות כאמור.

(2) על אף האמור בפסקה (1), לא תהיה זכאית לפיצוי בשל מבנה שבו התנהל עסק כאמור באותה פסקה, אם שטח המבנה כאמור הובא בחשבון לצורך קביעת הסכומים שניתנו על ידי המדינה במסגרת הסכם העתקה לפי סעיף 85 או מכוח החלטת ממשלה, לצורך הקמת מבנה ציבורי חלופי, או לצורך קביעת הסכומים שניתנו על ידי המדינה בעבור היישוב אבני איתן לצורך הקמת מבנה ציבור חלופי";

(2) סעיפים קטנים (ב) עד (ה) – בטלים;

(3) בסעיף קטן (ו), המילים "והוראות סעיף 82 יחולו על תשלום כאמור בסעיפים קטנים (ב) או (ג)" – יימחקו.

"סימן ט': איתור קרקע חקלאית והקצאתה לצורך

העתקה של משקים חקלאיים

איתור והקצאה של קרקע חקלאית 85א. (א) זכאי לפיצוי לפי פסקאות משנה (3) ו-(4) שבסעיף 3(א) לתוספת השלישית (בסעיף זה – הזכאי), רשאי לבקש כי הממשלה תפעל לאיתור קרקע חקלאית, רכישתה מבעלי הזכויות בקרקע והקצאתה לזכאי ככל שיידרש, ובלבד שיתקיימו בו כל אלה:

(1) מרכז חייו של בעל העסק הזכאי ביום הקובע היה בשטח מפונה;

(2) לא הוקצתה לזכאי קרקע חקלאית חלופית;

(3) הזכאי הגיש בקשה למינהלה לאיתור קרקע כאמור בתוך 60 ימים מתחילתו של תיקון מס' 4, בהתאם לטופס שיפורסם באתר האינטרנט של המינהלה;

(4) הזכאי הפקיד במינהלה מקדמה על חשבון התשלום שיידרש לשלם או ערבות בנקאית אוטונומית, כאמור בסעיף קטן (ג).

(ב) (1) לא תירכש קרקע כאמור בסעיף קטן (א), אלא בתנאים שהממשלה תחליט עליהם, לרבות תנאים לעניין המחיר המרבי לרכישה כאמור, ההשקעה המרבית בפיתוח התשתיות החקלאיות והאזורים שבהם תירכש ותוקצה קרקע כאמור.

(2) הקצאת קרקע לזכאי תיעשה בתנאים שהממשלה תחליט עליהם, לרבות לעניין התשלום שייגבה מזכאי בעד הקצאה כאמור וחובת עיבוד עצמי של הקרקע; החלטה כאמור יכול שתקבע תנאים נוספים, לרבות לעניין הזכאים שלהם תוקצה הקרקע, ככל שלא תאותר ותירכש קרקע בהיקף מספיק להקצאה לכלל הזכאים.

(3) בלי לגרוע מהוראות פסקה (1), לא תירכש ולא תוקצה קרקע כאמור בסעיף קטן (א), אלא כנגד התחייבות הזכאי לקבלת אותה קרקע בתנאים שהממשלה תחליט עליהם כאמור בסעיף קטן זה, והפקדה בידי המינהלה של מלוא הסכומים הנדרשים מהזכאי בעד הקצאת הקרקע.

(ג) החליטה הממשלה על התנאים לעניין תשלום שיידרש זכאי לשלם בעד הקצאת הקרקע כאמור בסעיף קטן (ב), יפקיד הזכאי במינהלה, בתוך 60 ימים מהחלטת הממשלה, מקדמה על חשבון התשלום שיידרש לשלם בעד הקצאת הקרקע או ערבות בנקאית אוטונומית, בסכום כמפורט להלן:

(1) לגבי זכאי לפיצוי לפי סעיף 3(א) לתוספת השלישית – 160,000 שקלים חדשים;

- (2) לגבי זכאי לפיצוי לפי סעיף 3(א)(4) לתוספת השלישית – 70,000 שקלים חדשים.
- (ד) זכאי שלא הגיש במועד בקשה כאמור בסעיף קטן (א)(3), או לא הפקיד במועד מקדמה או ערבות כאמור בסעיף קטן (ג), לא יהיה זכאי להקצאה של קרקע חקלאית.
- (ה) זכאי שהגיש במועד בקשה כאמור בסעיף קטן (א)(3), יהיה רשאי לחזור בו מבקשתו, כל עוד לא נחתם הסכם לרכישת הקרקע והקצאתה לזכאי.
- (1) (1) זכותו של הזכאי להקצאה של קרקע חקלאית כאמור בסעיף זה תפקע בהתקיים אחד מאלה:
- (א) הזכאי חזר בו מבקשתו כאמור בסעיף קטן (ה);
- (ב) לא אותרה על ידי הממשלה בתוך 12 חודשים מיום תחילתו של תיקון מס' 4 קרקע חקלאית בעבור הזכאי; התקיימו הוראות פסקה זו, תימסר על כך הודעה מנומקת לזכאי;
- (ג) לא נחתם הסכם עם בעל הזכויות בקרקע שאותרה, כאמור בפסקת משנה (ב), בתוך 14 חודשים מיום תחילתו של תיקון מס' 4; אותרה קרקע כאמור, רשאי המנהל להאריך, לשם חתימת ההסכם, את התקופה האמורה בשישה חודשים נוספים;
- (ד) הזכאי לא חתם על הסכם להקצאת קרקע חקלאית שאותרה בתוך 30 ימים ממועד הצגת הסכם לחתימתו;
- (ה) הזכאי לא הפקיד את מלוא הסכום הנדרש בעד הקצאת קרקע חקלאית שאותרה בתוך 30 ימים מהמועד שנדרש לכך לפי ההסכם האמור בפסקת משנה (ד).
- (2) פקעה זכותו של הזכאי להקצאת קרקע חקלאית כאמור בפסקה (1), יהיה הזכאי זכאי לפיצוי כאמור בסעיפים 3(א) עד (א) 4 ו-13 לתוספת השלישית ולהשבת הסכומים שהפקיד כאמור בסעיף זה; לסכומים שיושבו כאמור ייוספו הפרשי הצמדה למדד ממועד הפקדת כל סכום בידי המינהלה ועד למועד השבתו לזכאי.
- (ז) בעל עסק שהגיש בקשה לאיתור קרקע כאמור בסעיף קטן (א)(3), לא יהיה זכאי לקבלת קצבת התאמה על פי סעיף 58א, לאחר שחלפו 90 ימים מיום תחילתו של תיקון מס' 4.

(ח) זכאי שהוקצתה לו קרקע כאמור בסעיף זה וזכותו בקרקע בוטלה בשל הפרת תנאים שנקבעו בהחלטת הממשלה האמורה בסעיף קטן (ב), לא יהיה זכאי להשבת הפיצוי בשל קרקע כאמור בסעיף 3 לתוספת השלישית; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מזכות לסעד לפי כל דין בשל הפרה.

(ט) בסעיף זה –

”קרקע חקלאית חלופית” – קרקע חקלאית שהוקצתה בקשר עם יישום חוק זה, לרבות קרקע חקלאית שהוקצתה במסגרת הסכמי העתקה לפי סעיף 85 או כאמור בסעיף 3(ד) לתוספת השנייה, לפי סעיף זה או לפי החלטות הממשלה וכללי רשות מקרקעי ישראל; לעניין זה, ”הוקצתה” – לרבות לעסק חלופי, לבעל הזכויות בעסק ולאגודה שיתופית שהעסק הזכאי, עסק חלופי או בעל זכויות בעסק הוא חבר בה;

”בעל זכויות בעסק”, ”עסק חלופי” ו”עסק שהעתיק את פעילותו” – כהגדרתם בסעיף 70.”

תיקון סעיף 137 10 בסעיף 137 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא:

”(3) לבדוק ולאשר הסכמים לתשלום מיוחד שערכה המינהלה עם מבקש, אם ראתה כי בשל נסיבותיו המיוחדות מן הצדק לעשות כן;

(4) לאשר תשלום למי שהקים מיתקן הנצחה ששימש את הציבור באזור המפונה לפני היום הקובע, ומבקש להקים מתקן הנצחה חלופי לשימוש הציבור, ובלבד שהתקיימו כל אלה:

(א) מתקן ההנצחה החלופי ישמש את הציבור בלא תשלום;

(ב) מתקן ההנצחה שימש את הציבור והוקם ברובו שלא באמצעות תקצוב מימון, העברה או תמיכה מטעם המדינה, רשות מקומית, ההסתדרות הציונית העולמית, תאגיד שהוקם בחוק, או תאגיד בבעלות מי מהם;

(ג) מתקן ההנצחה לא הועתק כאמור בסעיף 144;

(ד) התשלום יהיה לכל היותר בהיקף דומה לשווי של מתקן ההנצחה המקורי, ויופחתו ממנו כל תקצוב מימון, העברה או תמיכה שניתנו מטעם המדינה, רשות מקומית, ההסתדרות הציונית העולמית, תאגיד שהוקם בחוק, או תאגיד בבעלות מי מהם;

(ה) לא ניתן בשל מתקן ההנצחה פיצוי אחר לפי חוק זה.”

(2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

(1) (ב)1) הוועדה המיוחדת לא תאשר הגדלת פיצוי כאמור בסעיף 68 או תשלום מיוחד כאמור בסעיף קטן (ב)2), בשל עלויות או חסרון כיס מכל סוג שהוא שנגרמו לעסק או לבעל זכויות בעסק בקשר עם העתקת פעילות העסק או הקמת עסק אחר במקום העסק הזכאי ולרבות עסק חלופי (בסעיף זה – עסק ממשיך), ובין השאר בשל:

- (א) עלויות וחטרון כיס הנובעים מהפסד הכנסות בתקופה שעד הקמת העסק הממשיך;
- (ב) ירידה בתפוקה, בתנובה או בהכנסות של העסק הממשיך;
- (ג) אבדן עונות;
- (ד) גידול בעלויות ההפעלה של העסק הממשיך, ובכלל זה בשל מעבר לאזור אחר ובשל תנאי סביבה אחרים ובכלל זה אקלים שונה ושכר עובדים גבוה יותר;
- (ה) עלויות בתקופת ההרצה של העסק הממשיך;
- (ו) עלויות בקשר עם רכישה, שיפוץ והתאמה של ציוד, ובכלל זה ציוד שהיה קיים בעסק ולא התקבל עבורו פיצוי או התקבל בעבורו פיצוי חלקי;
- (ז) מבנים שהיו קיימים בעסק ולא התקבל בעבורם פיצוי או התקבל בעבורם פיצוי חלקי;
- (ח) עלויות בנייה בפועל גבוהות מהסכומים הנקובים בסעיף 4 לתוספת השישית;
- (ט) עלויות רכישת קרקע גבוהות מהפיצוי שהתקבל;
- (י) עלויות העברת הציוד למקום אחסון או לעסק הממשיך, אחסון הציוד בתקופה שלאחר הפינוי ועד להצבתו בעסק הממשיך ותחזוקת הציוד בזמן אחסונו;
- (יא) עלויות הקמה והתאמה של תשתיות במבנה המשמש את העסק הממשיך לצורך ההצבה והחיבור של הציוד;
- (יב) עלויות שיפוץ הציוד והרצתו;
- (יג) עלויות רכישת ציוד חלופי לציוד שלא ניתן לעשות בו שימוש;
- (יד) עלויות התאמות במבנים, ובכלל זה התאמות במושכר.
- (2) על אף האמור בפסקה (1), הוועדה המיוחדת רשאית לדון מכוח סמכותה לפי סעיף קטן (ב)(2) בבקשות בעניינים אלה:
- (א) עלויות נוספות שנגרמו לעסק ממשיך בשל מעבר לאתר זמני ולאחר מכן לאתר קבוע;
- (ב) בקשה של עסק שקיבל מענק מוגדל לפי סעיף 70א(ג) לתשלום מיוחד בשל השקעות בציוד ובמבנים שנדרשו בשל דרישות על פי דין שלא היה חל על העסק הממשיך לו היה ממשיך בפעילותו בשטח המפונה;
- (ג) בקשה לאשר תשלום מיוחד בסכומים כאמור בסעיף 70א, למי שלא מתקיים בו תנאי מתנאי הזכאות לקבלת אותם סכומים;
- (ד) עלויות שנגרמו בקשר עם הפינוי לעסק של מטעים שהעתיק את פעילותו או הקים עסק חלופי של מטעים;
- (ה) עלויות שנגרמו בקשר עם הפינוי לעסק של גידול בעלי חיים שהעתיק את פעילותו או הקים עסק חלופי של גידול בעלי חיים;

- (3) בסעיף קטן (ג), במקום "סכומו של תשלום מיוחד, אופן תשלומו ותנאים נלווים לתשלומו" יבוא "סכומו של תשלום מיוחד ותשלום כאמור בסעיף קטן (ב)(3), אופן תשלומם ותנאים נלווים לתשלומם";
- (4) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד1) בעתירה על החלטת הוועדה המיוחדת לפי סעיף 137(ב)(2), יהא בית משפט לעניינים מינהליים רשאי לשקול כל שיקול ולקבל כל החלטה שהוועדה המיוחדת רשאית היתה לשקול או לקבל, לפי העניין, ובלבד שלא יובאו לפניו עובדות, ראיות או טענות שלא הובאו קודם לכן לפני הוועדה המיוחדת; בעתירה כאמור ידון בית משפט לעניינים מינהליים בהרכב של שלושה שופטים, שאחד מהם לפחות הוא שופט בית משפט לעניינים מינהליים, לפי סעיף 3(ב) לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000";

- (5) בסעיף קטן (ו), בסופו יבוא:

"(3) סוגים נוספים של מקרים ועסקים שבהם רשאית הוועדה המיוחדת לדון מכוח סמכותה לפי סעיף קטן (ב)(2), על אף האמור בסעיף קטן (ב)(1), אם אופן הפיצוי לפי סעיף 70 אינו מתאים להם עקב מאפייניהם הייחודיים".

11. בתוספת השנייה לחוק העיקרי –

תיקון התוספת השנייה

- (א) בסעיף 1 –

- (1) אחרי ההגדרה "אזור עדיפות א" יבוא:

"בית הקבע" – בית מגורים הנבנה ביישוב שמיושמת בו העתקה קהילתית";

- (2) אחרי ההגדרה "ותק" יבוא:

"יישוב שמיושמת בו העתקה קהילתית" – יישוב שמיושמת בו העתקה קהילתית מכוח הסכם העתקה שנחתם לפי סעיף 85 לחוק זה או מכוח החלטת ממשלה וכן היישוב אבני איתן;

"מבנה מגורים זמני" – מבנה מגורים באתר מגורים זמני המנוהל על ידי המדינה";

- (ב) בסעיף 2, בסופו יבוא:

(ג) (1) נוסף על סכום הפיצוי המחושב בהתאם לסעיפים קטנים (א) ו-(ב), ישולם לזכאי כאמור בסעיף 35 לחוק זה סכום השווה לשבעה אחוזים מהפיצוי בשל בית המגורים כאמור באותם סעיפים קטנים (בסעיף קטן זה – תוספת הפיצוי בשל בית המגורים).

(2) זכאי כאמור בסעיף 35 לחוק זה יהיה זכאי לתוספת הפיצוי בשל בית המגורים, ובלבד שהגיש למינהלה, בתוך 60 ימים מיום תחילתו של תיקון מס' 4, הודעה כי קבלת תוספת הפיצוי בשל בית המגורים לפי סעיף זה תמצה את זכויותיו לפיצוי מכל סוג שהוא ואת טענותיו ותביעותיו נגד המדינה בשל הפיצוי בעבור בית המגורים; הוגשה הודעה כאמור לא תהיה לזכאי כאמור בסעיף 35 לחוק זה עילת תביעה בשל בית המגורים לפי כל דין; הודעה כאמור תהיה בהתאם לתנאים ומגבלות שעליהם תורה המינהלה, ובטופס שיפורסם באתר האינטרנט של המינהלה.

² ס"ח התש"ס, עמ' 190.

(3) תוספת הפיזיו בשל בית המגורים תהיה צמודה למדר בהתאם להוראת סעיף 140 לחוק זה, החל מיום תחילתו של חוק זה.

(4) (א) על אף האמור בחוק זה, מועד תשלום תוספת הפיזיו בשל בית המגורים לפי פסקה (1) לגבי מי שבונה בית קבע, יהיה בתוך 60 ימים ממועד הסיום של בניית שלד בית הקבע.

(ב) המנהל רשאי להורות על הקדמת תשלום תוספת הפיזיו בשל בית המגורים, כולה או חלקה, מהמועד האמור בפסקת משנה (א), לגבי מי שאינו מתגורר במבנה מגורים זמני ואינו זכאי לסיוע מהמינהלה בשל דמי שכירות לרבות אם זכאותו לסיוע כאמור הסתיימה, למועד שלא יקדם ממועד התשלום לפי סעיף 19(ב) לחוק זה, וכן לקבוע תנאים להקדמת התשלום כאמור כפי שימצא לנכון;

(3) בסעיף 4, בסופו יבוא:

(1) (ד) נוסף על סכום הפיזיו המחושב בהתאם לסעיפים קטנים (א) עד (ג), ישולם לזכאי לשומה פרטנית לפי סעיף 37 לחוק זה סכום השווה ל־11.5 אחוזים מהפיזיו שנקבע בהחלטת ועדת הזכאות על בסיס השומה (בסעיף קטן זה – תוספת הפיזיו לשומה), ובלבד שהחלטת ועדת הזכאות התקבלה לפני יום תחילתו של תיקון מס' 4, ושהפיזיו שנקבע בה התבסס על עקרונות השומה שעליהם התבסס הפיזיו שנקבע במרבית החלטות ועדת הזכאות (בפסקה זו – עקרונות השומה); היה הפיזיו שנקבע בהחלטת ועדת הזכאות כאמור נמוך מהפיזיו שהיה נקבע בה התבסס על עקרונות השומה, תחושב תוספת הפיזיו לשומה שתשולם לזכאי לפי החלטת ועדת הזכאות בהתאמה לעקרונות השומה.

(2) זכאי לשומה פרטנית כאמור בסעיף 37 לחוק יהיה זכאי לתוספת הפיזיו לשומה, ובלבד שהגיש למינהלה, בתוך 60 ימים מיום תחילתו של תיקון מס' 4, הודעה כי קבלת תוספת הפיזיו לשומה לפי סעיף זה תמצה את זכויותיו לפיזיו מכל סוג שהוא ואת טענותיו ותביעותיו נגד המדינה בשל הפיזיו בעבור בית המגורים שלגביו נערכה השומה; הוגשה הודעה כאמור לא תהיה לזכאי לשומה פרטנית כאמור בסעיף 37 לחוק זה עילת תביעה לפי כל דין בשל בית המגורים שלגביו נערכה השומה; הודעה כאמור תהיה בהתאם לתנאים ומגבלות שעליהם תורה המינהלה, ובטופס שיפורסם באתר האינטרנט של המינהלה.

(3) (א) על אף האמור בחוק זה, מועד תשלום תוספת הפיזיו לשומה לפי פסקה (1) לגבי מי שבונה בית קבע, יהיה בתוך 60 ימים ממועד הסיום של בניית שלד בית הקבע.

(ב) המנהל רשאי להורות על הקדמת תשלום תוספת הפיזיו לשומה, כולה או חלקה, מהמועד האמור בפסקת משנה (א), לגבי מי שאינו מתגורר במבנה מגורים זמני ואינו זכאי לסיוע מהמינהלה בשל דמי שכירות לרבות אם זכאותו לסיוע כאמור הסתיימה, למועד שלא יקדם ממועד התשלום לפי סעיף 19(ב) לחוק זה, וכן לקבוע תנאים להקדמת התשלום כאמור כפי שימצא לנכון;

(4) בסעיף 5(א), בהגדרה "בסיס הפיצוי", במקום "לפי סעיף 2" יבוא "לפי סעיף 2(א) ו־(ב)".

בתוספת השלישית לחוק העיקרי –

(א) בסעיף 3 –

(1) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) (1) זכאי לפיצוי לפי פסקאות (3) או (4) שבסעיף קטן (א), זכאי, נוסף על הפיצוי האמור, לפיצוי בשל קרקע כמפורט להלן, ובלבד שמרכז חייו של בעל העסק ביום הקובע היה בשטח מפונה ולא הוקצתה לזכאי האמור קרקע חקלאית חלופית:

(א) בשל קרקע כאמור בסעיף קטן (א)(3), אחד מאלה, לפי בחירתו:

(1) סך של 400,000 שקלים חדשים לנחלה;

(2) 156 תשלומים חודשיים רצופים בסך של 3,400 שקלים חדשים כל אחד.

(ב) בשל קרקע כאמור בסעיף קטן (א)(4), אחד מאלה, לפי בחירתו:

(1) סך של 11,800 שקלים חדשים לדונם, אך לא יותר מ־350,000 שקלים חדשים;

(2) 156 תשלומים חודשיים רצופים בסך של 100 שקלים חדשים כל אחד, לכל דונם.

(2) התשלומים החודשיים כאמור בפסקה (1) ישולמו ב־1 בכל חודש, לא יאוחר מ־60 ימים מהמועד שבו התקבלה החלטת ועדת הזכאות בעניין זה; במועד הראשון שבו ישולם לזכאי תשלום לפי החלטת ועדת הזכאות, ישולמו כל התשלומים האמורים בעד התקופה שתחילתה חודש לאחר תחילתו של תיקון מס' 4 וסיומה במועד התשלום האמור.

(3) זכאי לפיצוי לפי פסקה (1)(א) לא יהיה זכאי לפיצוי לפי פסקה (1)(ב).

(4) על אף האמור בחוק זה, מועד תשלום הפיצוי לפי פסקה (1)(א)(1) או (1)(ב)(1) לגבי 75 אחוזים מהפיצוי המגיע למי שבונה בית קבע, יהיה בתוך 60 ימים ממועד הסיום של בניית שלד בית הקבע; הוראות פסקה זו לא יחולו לגבי מי שאינו מתגורר במבנה מגורים זמני ואינו זכאי לסיוע מהמדינה להשלמת דמי שכירות לרבות אם זכאותו לסיוע כאמור הסתיימה.

(5) זכאי לפיצוי לפי סעיף קטן זה שבחר בתשלומים חודשיים כאמור בפסקאות (1)(א)(2) או (1)(ב)(2), רשאי לקבל על פי בקשתו את יתרת הסכום שטרם שולמה בתשלום חודשי־פעמי; לעניין זה, "יתרת הסכום שטרם שולמה" – חלק יחסי מהסכום האמור בפסקאות (1)(א)(1) או (1)(ב)(1), לפי העניין, בהתאם ליחס שבין מספר התשלומים החודשיים שטרם שולמו לו ל־156 התשלומים החודשיים האמורים בפסקאות (1)(א)(2) או (1)(ב)(2), לפי העניין, שטרם שולמו לו.

(6) (א) הסכום של 75 אחוזים מהפיצוי לפי פסקה (4), וכן יתרת הסכום שטרם שולמה לזכאי לפיצוי שביקש לקבלה בתשלום חד-פעמי לפי פסקה (5), יהיו צמודים למדד מיום תחילתו של תיקון מס' 4 ועד למועד תשלומם בהתאם לסעיף 19 לחוק זה.

(ב) התשלומים החודשיים האמורים בפסקאות (1)(א)(2) ו-(1)(ב)(2), יעודכנו ביום השינוי של כל שנה, לפי שיעור שינוי המדד החדש לעומת המדד היסודי.

(ג) לעניין סעיף זה לא יחולו הוראות סעיף 140 והוראות סעיף 19(1) רישא.

(7) עסק שהודיע על ויתור כאמור בסעיף קטן (א2), לא יהיה זכאי לפיצוי לפי סעיף קטן זה.

(8) בסעיף קטן זה –

”יום השינוי” – 1 ביולי;

”המדד החדש” – המדד לחודש מאי שלפני יום השינוי של אותה שנה;

”המדד היסודי” – המדד לחודש מאי האחרון שלפני יום השינוי הקודם;

”בית קבע” – כהגדרתו בסעיף 1 לתוספת השנייה;

”בעל זכויות בעסק”, ”עסק חלופי”, ”עסק שהעתיק את פעילותו” ו”קרקע חקלאית חלופית” – כהגדרתם בסעיף 85א.

(2א) בעל עסק שהעסק שבבעלותו זכאי לפיצוי לפי סעיף קטן (א1), לא יהיה זכאי לקצבת התאמה לסעיף 58א, החל מ-90 ימים לאחר יום תחילתו של תיקון מס' 4, אלא אם כן הגיש בקשה להמשך קבלת הקצבה שאליה תצורף הודעה של העסק שבבעלותו כי הוא מוותר על פיצוי לפי סעיף קטן (א1); הודעה כאמור תהיה בטופס שיפורסם באתר האינטרנט של המינהלה.

(3א) לא תהיה זכאות לפיצוי לפי סעיפים קטנים (א) ו-(א1) בשל קרקע שהיא נחלה שלא היתה מאוישת ביום הקובע”;

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום ”משולם הפיצוי לפי העלות המתואמת של הקרקע” יבוא ”בחר הזכאי בקבלת פיצוי לפי העלות המתואמת של הקרקע כאמור בסעיף קטן (א)”;

(2) אחרי סעיף 12 יבוא:

”פיצוי נוסף בשל 13. על אף האמור בסעיף 9, לפיצוי של זכאי לפיצוי לפי סעיף 3(א)(3) או (4), שבחר בפיצוי לפי השווי הפיננסי, ייוסף סכום כאמור בסעיף 3(א1); הוראות סעיף 3(2א) ו-(3א) יחולו על תוספת לפיצוי לפי סעיף זה.”

"התוספת השישית"

(סימן ד' לפרק ה')

1. בתוספת זו –

"המבנה" – המבנה בשטח המפונה שעליו קיבל העסק פיצוי לפי סעיף 4 לתוספת השלישית;

"שטח המבנה" – שטח המבנה שהיה בנוי בפועל ביום הקובע, ובלבד שאינו עולה על השטח שהיה מותר לבנייה על פי תכנית התכנון התקפה;

"הפיצוי בשל המבנה" – סך כל הפיצויים שנקבעו וייקבעו לעסק בשל המבנה כאמור בסעיף 4 לתוספת השלישית, בתוספת תשלומים שנקבעו וייקבעו בשל המבנה לפי סעיף 137 לחוק זה;

"הפיצוי למ"ר מבנה" – הפיצוי בשל המבנה כשהוא מחולק בשטח המבנה; ואולם לגבי מבנה הכולל סוגים שונים על פי טור א' לטבלה שבסעיף 4(ב) – הפיצוי בשל המבנה כשהוא מוכפל במשקל היחסי של סוג המבנה ומחולק בשטח של אותו סוג; לעניין זה, "המשקל היחסי של סוג המבנה" – העלות הנורמטיבית ההיסטורית של אותו סוג כשהיא מוכפלת בשטח של אותו סוג ומחולקת בסכום הכולל של המכפלות של העלויות הנורמטיביות ההיסטוריות של כל אחד מהסוגים שמהם מורכב המבנה בשטחי המבנים של כל אחד מאותם סוגים, בהתאמה;

"המענקים בשל המבנה החדש" – תשלומים לעסק ממשיך כהגדרתם בסעיף 58ג(א) לחוק זה שניתנו ויינתנו בשל הקמה או רכישה על ידי העסק הממשיך של מבנה הנדרש לפעילותו;

"עלות נורמטיבית היסטורית" – סכום למ"ר של מבנה כמפורט בטור ב' לטבלה שבסעיף 4(ב) בהתאם לסוג המבנה;

"עלות נורמטיבית נוכחית" – סכום למ"ר של מבנה כמפורט בטור ג' לטבלה שבסעיף 4(ב), בהתאם לסוג המבנה;

"ההפרש מהעלות הנורמטיבית ההיסטורית" – אחד משני הסכומים המפורטים להלן, לפי העניין:

(1) אם הפיצוי למ"ר מבנה נמוך מהעלות הנורמטיבית ההיסטורית – אחד משני הסכומים המפורטים להלן, על פי הגבוה:

(א) הסכום המתקבל מהכפלת ההפרש בין העלות הנורמטיבית ההיסטורית לבין הפיצוי למ"ר מבנה ביחס שבין הפיצוי למ"ר מבנה לבין העלות הנורמטיבית ההיסטורית; להלן נוסחה המבטאת חישוב זה:

$$\frac{A}{B} \times (A - B)$$

לעניין זה –

“A” – הפיצוי למ”ר מבנה;

“B” – העלות הנורמטיבית ההיסטורית;

(ב) 30 אחוזים מההפרש בין העלות הנורמטיבית ההיסטורית לבין הפיצוי למ”ר מבנה;

(2) אם הפיצוי למ”ר מבנה שווה לעלות הנורמטיבית ההיסטורית או גבוה ממנה – אפס;

“ההפרש מהעלות הנורמטיבית הנוכחית” – אחד משלושת הסכומים המפורטים להלן, לפי העניין:

(1) אם הפיצוי למ”ר מבנה נמוך מהעלות הנורמטיבית ההיסטורית או שווה לה – ההפרש בין העלות הנורמטיבית הנוכחית לבין העלות הנורמטיבית ההיסטורית;

(2) אם הפיצוי למ”ר מבנה גבוה מהעלות הנורמטיבית ההיסטורית ונמוך מהעלות הנורמטיבית הנוכחית – ההפרש בין העלות הנורמטיבית הנוכחית לבין הפיצוי למ”ר מבנה;

(3) אם הפיצוי למ”ר מבנה שווה לעלות הנורמטיבית הנוכחית או גבוה ממנה – אפס;

“השיפוי המרבי בעבור המבנה” – מכפלה של שטח המבנה בהפרש מהעלות הנורמטיבית ההיסטורית, בתוספת מכפלה של שטח המבנה בהפרש מהעלות הנורמטיבית הנוכחית, ובניכוי המענקים בשל המבנה החדש; ואולם לגבי מבנה הכולל סוגים שונים על פי טור א’ לטבלה שבסעיף 4(ב) – סכום של מכפלות כאמור המבוצעות בהתאמה ביחס לכל סוג, בניכוי המענקים בשל המבנה החדש;

“שטח החממה” – שטח החממה כפי שנקבע בהחלטת ועדת הזכאות לפי סעיף 6 לתוספת השלישית;

“הפיצוי והמענקים בשל חממה” – סך כל הפיצויים שנקבעו וייקבעו לעסק של חממה, בתוספת תשלומים לעסק ממשיך כהגדרתם בסעיף 158(א) לחוק זה שניתנו ויינתנו לעסק של חממה, ובתוספת תשלומים שנקבעו וייקבעו לעסק של חממה על פי סעיף 137 לחוק זה;

“בעל החממה” – כהגדרתו בסעיף 6(ב)(1) לתוספת השלישית;

“שוכר” – כהגדרתו בסעיף 6(ב)(2) לתוספת השלישית;

“השיפוי המרבי בעבור חממה” –

(1) לגבי בעל החממה שעיבד את החממה – מכפלת הסך של 35,000 שקלים חדשים (להלן – הסכום לדונם חממה) בשטח החממה שהיתה מעובדת על ידו;

(2) לעניין חממה שהיתה מעובדת על ידי שוכר –

(א) לגבי בעל החממה – מכפלה של שטח החממה שהיתה מעובדת על ידי בעל החממה, בחלקו היחסי של בעל החממה מהסכום לדונם חממה בהתאם לחלק היחסי של השקעותיו בחממה מתוך כלל ההשקעות שלו ושל השוכר בחממה כאמור בסעיף 6(ב) לתוספת השלישית;

(ב) לגבי שוכר – מכפלה של שטח החממה שהיתה מעובדת על ידי השוכר, בחלקו היחסי של השוכר מהסכום לדונם חממה בהתאם לחלק היחסי של השקעותיו בחממה מתוך כלל ההשקעות שלו ושל בעל החממה בחממה כאמור בסעיף 6(ב) לתוספת השלישית.

2. השיפוי בשל סכומים שהושקעו בהקמת מבנה בעבור העסק הממשיך יינתן בשל השקעות שהושקעו עד המועד האחרון להשקעות מוכרות, בסכום העולה על הפיצוי בשל המבנה והמענקים בעבור הקמת המבנה החדש, ובלבד שסכום השיפוי לא יעלה על השיפוי המרבי בעבור המבנה; בסעיף זה, "סכומים שהושקעו בהקמת מבנה", לעניין עסק חלופי – סכומים שהושקעו בהקמת המבנה על ידי העסק החלופי, כשהם מוכפלים בשיעור ההחזקה של העסק הזכאי או של בעל העסק הזכאי, לפי העניין, בעסק החלופי.

3. השיפוי בשל סכומים שהושקעו בהקמת עסק ממשיך של גידולים בחממה יינתן בשל השקעות שהושקעו עד המועד האחרון להשקעות מוכרות, בסכום העולה על הפיצוי והמענקים בשל חממה, ובלבד שסכום השיפוי לא יעלה על השיפוי המרבי בעבור חממה; בסעיף זה, "סכומים שהושקעו בהקמת עסק ממשיך של גידולים בחממה", לעניין עסק חלופי – סכומים שהושקעו בהקמת עסק של חממה על ידי העסק החלופי, כשהם מוכפלים בשיעור ההחזקה של העסק הזכאי או של בעל העסק הזכאי, לפי העניין, בעסק החלופי.

4. (א) בסעיף זה –

"מבנה א" – מבנה סככה מודולרי, בלא קירות, הכולל בנייה מתועשת על גבי רצפת בטון, שהיקפו כולל עמודים וקורות לנשיאת תקרה; תקרת המבנה עשויה מחומרים קלים בלבד, כגון אסבסט או איסכורית;

"מבנה ב" – מבנה מודולרי, חד-קומתי, הכולל בנייה מתועשת על גבי רצפת בטון, קירותיו עשויים מבלוקים או מחומרים קלים, בלא גמר חיצוני, ותקרתו עשויה מחומרים קלים בלבד, כגון אסבסט או איסכורית;

"מבנה ג" – מבנה עד ארבע קומות, הכולל בנייה רגילה על גבי רצפת בטון, קירותיו עשויים מבלוקים או מאסבסט בין עמודי בטון, בלא גמר חיצוני, תקרתו עשויה מבטון, והגג העליון שלו – מבטון או מחומרים קלים;

"מבנה ד" – מבנה עד ארבע קומות, הכולל בנייה רגילה על גבי רצפת בטון, קירותיו עשויים מבלוקים או מבטון וכוללים גמר חיצוני; תקרתו עשויה מבטון, והגג העליון שלו – מבטון או מחומרים קלים;

"מבנה ה" – מבנה עד ארבע קומות, הכולל בנייה רגילה, רצפת בטון, תקרות בטון, קירותיו עשויים מבלוקים או מבטון וכוללים גמר חיצוני והמבנה כולל פרטי גמר כגון ריצוף, חלוקת פנים, טיח, צבע ומערכות נדרשות לשימוש מסחר או משרדים כגון אינסטלציה, חשמל ומיזוג.

טור א'	טור ב'	טור ג
סוג המבנה	עלות נורמטיבית היסטורית בש"ח למ"ר	עלות נורמטיבית נוכחית בש"ח למ"ר
מבנה א'	690	1,000
מבנה ב'	970	1,400
מבנה ג'	1,660	2,400
מבנה ד'	2,000	2,900
מבנה ה'	2,420	3,500

(ב)

(ג) כלל המבנה רק חלק מהמאפיינים הנדרשים או מאפיינים שונים מהנדרש לצורך קביעת סוג המבנה לפי סעיף קטן (א), ייקבע סוג המבנה על פי הסוג הדומה ביותר לאותו מבנה מבין הסוגים המפורטים בסעיף קטן (א), בהתאם ליעוד המבנה, השימוש בו, מאפייניו ופריטיו.

5. (א) על אף האמור בסעיף 140(1) לחוק זה הסכום הנקוב בסעיף 1 בפסקה (1) להגדרה "השיפוי המרבי בעבור חממה" יהיה צמוד למדד מיום תחילתו של תיקון מס' 4 ועד למועד שבו החליטה ועדת הזכאות לגביו או עד למועד שבו נכרת הסכם לפי חוק זה, לפי העניין.

(ב) לעניין סעיף 140(2) לחוק זה –

(1) הצמדה למדד של הפיצוי בשל המבנה, המענקים בשל המבנה החדש והפיצוי והמענקים בשל חממה, תחל במועד התשלום לעסק של כל סכום;

(2) הצמדה למדד של העלות הנורמטיבית ההיסטורית והעלות הנורמטיבית הנוכחית תהיה מיום תחילתו של תיקון מס' 4.

תיקון חוק הבטחת הכנסה – מס' 38

14. בחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1981⁵, בסעיף 9, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) לגבי סכום המשתלם לפי סעיף 3(א1)(1) לתוספת השלישית לחוק יישום תכנית ההתנתקות, בין שהוא משתלם לתובע כתשלום חד-פעמי, ובין שהוא משתלם לתובע לשיעורין, יחולו הוראות אלה:

(1) אם הוא משתלם לתובע כתשלום חד-פעמי, יראו בתשלום החד-פעמי כנכס;

(2) אם הוא משתלם לתובע לשיעורין –

(א) לא יראו בתשלום המשתלם לתובע לשיעורין כהכנסה;

(ב) יראו כאילו לתובע יש נכס בסכום השווה לתשלום החד-פעמי, במשך התקופה שבה התשלום משתלם לתובע לשיעורין, ואולם הסכום שיראו אותו כהכנסה מן הנכס האמור לא יעלה על הסכום המשתלם לתובע לשיעורין."

דיווח לכנסת – הוראת שעה

15. לוועדת הכספים של הכנסת יימסר דיווח מדי שלושה חודשים, על איתור קרקעות חקלאיות לעניין יישום הוראות סעיף 85א(ו1)(ב) לחוק העיקרי בנוסחו בחוק זה, בתקופה האמורה באותו סעיף.

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

⁵ ס"ח התשמ"א, עמ' 30; התשע"א, עמ' 1024.

חוק הבנקאות (רישוי) (תיקון מס' 18), התשע"א-2011*

1. הוספת פרק ד' 2 בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981¹ (להלן – החוק העיקרי), אחרי סעיף 36 יבוא:

"פרק ד' 2: סליקת עסקאות בכרטיסי חיוב"

הגדרות 36.ט. בפרק זה –

"חברה" – כהגדרתה בחוק החברות, התשנ"ט-1999²;

"חוזה כרטיס חיוב", "לקוח", "מנפיק", "נכס", "ספק" ו"עסקה" – כמשמעותם בחוק כרטיסי חיוב;

"חוק כרטיסי חיוב" – חוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986³;

"כרטיס חיוב" – כהגדרתו בחוק כרטיסי חיוב, למעט לוחית או חפץ אחר לשימוש חוזר המיועדים רק למשיכת כסף באמצעות מכשירי בנק ממוכנים;

"סולק" – בעל רישיון סליקה;

"סליקה", של עסקאות בכרטיס חיוב – תשלום לספק של תמורת הנכסים שרכש לקוח מאותו ספק באמצעות כרטיס חיוב, כנגד קבלת תמורת הנכסים ממנפיק כרטיס החיוב, ואם התשלום לספק כאמור נעשה בידי המנפיק – כנגד קבלת תמורת הנכסים ישירות מהלקוח;

"סליקה צולבת", של עסקאות בכרטיס חיוב – סליקה המבוצעת בידי מי שאינו המנפיק של כרטיס החיוב שבאמצעותו בוצעה העסקה;

"רישיון סליקה" – רישיון כמשמעותו בסעיף 36יא.

36. חובת רישוי לא יעסוק אדם בסליקה של עסקאות בכרטיסי חיוב, אלא ברישיון לפי סעיף 36יא.

36יא. (א) הנגיד רשאי, לפי שיקול דעתו, ולאחר התייעצות עם ועדת הרישיונות, לתת רישיון סליקה לחברה.

(ב) לא ייתן הנגיד רישיון סליקה לפי הוראות סעיף קטן (א), אלא אם כן הון המניות המונפק והנפרע של מבקש הרישיון אינו פחות מהסכום שקבע הנגיד, בצו, באישור שר האוצר וועדת הכספים של הכנסת, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 7ג), בשינויים המחויבים.

(ג) על רישיון סליקה יחולו הוראות סעיפים 6 ו-8, בשינויים המחויבים.

(ד) סולק שרישיונו בוטל, דינו לעניין הפקודה כדין סולק במשך שנה מיום הביטול, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 9(ב), בשינויים המחויבים.

* התקבל בכנסת ביום ג' באב התשע"א (3 באוגוסט 2011); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 566, מיום ה' באדר א' התשע"א (9 בפברואר 2011), עמ' 468.

¹ ס"ח התשמ"א, עמ' 232; התשע"א, עמ' 380.

² ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

³ ס"ח התשמ"ו, עמ' 187.

36. (א) בסעיף זה, "סולק בעל היקף פעילות רחב" – סולק שסלק 20 אחוזים או יותר ממספר העסקאות בכרטיסי חיוב שנסלקו בישראל בידי סולקים או מסכום התמורה הכולל ששולם לספקים בישראל בידי סולקים, בשנה שקדמה למתן ההוראה מאת המפקח לפי סעיף קטן (ב); לצורך חישוב השיעור כאמור רשאי המפקח לראות במנויים להלן, כולם או חלקם, כחלק מהסולק:

- (1) חברה שהסולק הוא בעל עניין בה;
- (2) חברה השולטת בסולק;
- (3) חברה שמי ששולט בסולק הוא בעל עניין בה.

(ב) סבר המפקח כי הדבר דרוש לשם הבטחת התחרות בתחום סליקת עסקאות בכרטיסי חיוב או לשם הבטחת טובת הלקוחות או הספקים, רשאי הוא, בהתייעצות עם הממונה על הגבלים עסקיים, להורות כי סולק בעל היקף פעילות רחב יתקשר עם מנפיק לשם סליקת עסקאות בכרטיסי החיוב המונפקים בידי אותו מנפיק, אם מצא שסולק כאמור סירב להתקשר עם המנפיק מטעמים בלתי סבירים; לעניין זה –

- (1) יראו, בין השאר, התניית תנאים בלתי סבירים, בידי סולק, להתקשרות עם מנפיק, כסירוב מטעמים בלתי סבירים;
- (2) סירוב סולק להתקשר עם מנפיק שאינו נתון, לפי דין, לפיקוחו של המפקח או של הממונה על שוק ההון, ביטוח וחיסכון במשרד האוצר, ייחשב כסירוב מטעמים סבירים.

36. (א) בסעיף זה, "מנפיק בעל היקף פעילות רחב" – מנפיק שהנפיק עשרה אחוזים או יותר ממספר כרטיסי החיוב התקפים שהונפקו בישראל, או מנפיק אשר באמצעות כרטיסי החיוב שהנפיק בוצעו עשרה אחוזים לפחות מסכום העסקאות שבוצעו בישראל באמצעות כרטיסי חיוב שהונפקו בישראל בשנה שקדמה לשנה שבה המפקח פרסם את רשימת המנפיקים לפי סעיף קטן (ד), והמפקח הודיע לו על כך לפי אותו סעיף קטן; לשם חישוב השיעור כאמור רשאי שר האוצר, בהתייעצות עם המפקח ועם הממונה על הגבלים עסקיים להורות כי יראו במנויים להלן, כולם או חלקם, חלק מהמנפיק, אם סבר כי הדבר דרוש לשם הבטחת התחרות בתחום סליקת עסקאות בכרטיסי חיוב או לשם הבטחת טובת הלקוחות או הספקים:

- (1) תאגיד שהמנפיק הוא בעל עניין בו;
- (2) תאגיד השולט במנפיק;
- (3) תאגיד שמי ששולט במנפיק הוא בעל עניין בו.

(ב) מנפיק בעל היקף פעילות רחב לא יסרב להתקשר עם סולק לשם ביצוע סליקה צולבת של עסקאות בכרטיסי החיוב שהנפיק, מטעמים בלתי סבירים; לעניין זה, יראו, בין השאר, התניית תנאים בלתי סבירים, בידי מנפיק, להתקשרות עם סולק, כסירוב מטעמים בלתי סבירים.

(ג) שר האוצר, בהתייעצות עם המפקח ועם הממונה על הגבלים עסקיים, רשאי לפטור מנפיק בעל היקף פעילות רחב מהוראות סעיף קטן (ב), אם סבר כי החלת הוראות הסעיף האמור על אותו מנפיק עלולה לפגוע בתחרות בתחום הנפקת כרטיסי החיוב כך שהתועלת מהחלת ההוראות לשם הבטחת התחרות בתחום סליקת עסקאות בכרטיסי חיוב תהיה נמוכה מהפגיעה כאמור, ובהתחשב בטובת הלקוחות או הספקים.

(ד) המפקח יפרסם באתר האינטרנט של בנק ישראל, אחת לשנה, רשימה של מנפיקים בעלי היקף פעילות רחב ויודיע על כך למנפיקים בעלי היקף פעילות רחב שלא נכללו ברשימה כאמור בשנה שקדמה לשנת הפרסום.

(ה) (1) על אף הוראות סעיף 15א לפקודה, המפקח רשאי לגלות ידיעה או להראות מסמך לשר האוצר או למי מטעמו, ובלבד שנוכח כי לשם מילוי תפקידו של השר לפי סעיף זה יש צורך בגילוי הידיעה או המסמך.

(2) לא יגלה אדם ידיעה ולא יראה מסמך שנמסרו לו לפי הוראות סעיף זה; העובר על הוראות סעיף קטן זה, דינו – מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 15א(ג) לפקודה.

2. בסעיף 49 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), אחרי "34" יבוא "36";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "47 ו-47ד" יבוא "36", ובמקום "לפי סעיף 9(ב) או סעיף 35" יבוא "לפי סעיפים 9(ב), 35 או 36א(ד)", או הוראות המפקח לפי סעיף 36 יב"ב."

3. בסעיף 350(א) לחוק העיקרי, במקום "או 31(א)" יבוא "31(א) או 36 יג או המהווה הפרה של הוראה מהוראות המפקח לפי סעיף 36 יב".

4. בפקודת הבנקאות, 1941⁴, בסעיף 15 –

(1) במקום כותרת השוליים יבוא "תאגידים שדינם כדין תאגיד בנקאי";

(2) האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) לעניין סעיפים 5, 8, 8א, 8ג, 8ד עד 8ה, 9 עד 11א, 12, 14ב, 14ג, 14ה, 14ח(1), 14ט עד 14טו, ו-15 עד 15א, 2, דין סולק כהגדרתו בסעיף 36 לחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981, כדין תאגיד בנקאי"

5. בחוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981⁵ –

(1) בסעיף 1, בהגדרה "תאגיד בנקאי", במקום "כמשמעותו באותו חוק" יבוא "כהגדרתו בסעיף 1 לחוק האמור, וסולק כהגדרתו בסעיף 36 לאותו חוק";

⁴ ע"ר 1941, תוס' 1, עמ' (ע) 69, (א) 85; ס"ח התש"ע, עמ' 474.

⁵ ס"ח התשמ"א, עמ' 258; התשע"א, עמ'...

7א. (א) בסעיף זה –
"שירותי ניכיון בעסקאות בכרטיסי חיוב"
"כרטיס חיוב", "סולק", "ספק" ו"עסקה" – כהגדרתם בסעיף 336 לחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981⁶;

"נותן שירותי ניכיון" – מי שנותן שירותי ניכיון בדרך עיסוק;

"שירותי ניכיון" – מתן אשראי לספק באמצעות הקדמת תשלום של תקבולים המגיעים לו מאת סולק בעבור עסקאות שבוצעו באמצעות כרטיסי חיוב, בתמורה להמחאת זכותו של הספק לאותם תקבולים, וכן מתן אשראי לספק באמצעות הקדמת תשלום של תקבולים כאמור, הניתן בידי הסולק עצמו;

"תנאי ההתקשרות" – לרבות לעניין סוג העסקאות או התקבולים והיקפם, מחיר, תנאי תשלום ומועדי תשלום, מועדי חיוב וזיכוי וקביעת עמלות, לרבות עמלה להיקף מזערי של עסקאות.

(ב) לא יפלה סולק, במישרין או בעקיפין, בין נותני שירותי ניכיון, ובכלל זה בינו כמי שנותן שירותים כאמור לבין נותני שירותי ניכיון אחרים, לרבות לעניין תנאי ההתקשרות.

(ג) לא יסרב סולק לאפשר התקשרות בין נותן שירותי ניכיון לבין ספק, ובכלל זה לא יסרב להתקשר בעצמו עם נותן שירותי הניכיון, מטעמים בלתי סבירים; לעניין זה –

(1) יראו, בין השאר, כל אחד מאלה כסירוב מטעמים בלתי סבירים:

(א) סירוב לאפשר התקשרות בין נותן שירותי ניכיון לבין ספק, שאינו מנומק בכתב בתוך חמישה ימי עסקים, ובלבד שלבקשה לאפשר התקשרות כאמור צורפה הסכמתו של הספק להתקשרות;

(ב) סירוב להתקשר בעצמו עם נותן שירותי ניכיון שאינו מנומק בכתב בתוך עשרה ימי עסקים;

(ג) שינוי תנאי ההתקשרות שנקבעו בין סולק לבין ספק, במישרין או בעקיפין, בשל התקשרות הספק עם נותן שירותי ניכיון;

(ד) נסיבות נוספות שקבע המפקח;

(2) סירוב סולק לאפשר התקשרות או להתקשר בעצמו עם נותן שירותי ניכיון שאינו רשום במרשם נותני שירותי מטבע לפי חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, אף שחלה עליו חובת רישום לפי החוק האמור ייחשב סירוב מטעמים סבירים.

⁶ ס"ח התשמ"א, עמ' 232; התש"ע, עמ' 474.

⁷ ס"ח התש"ס, עמ' 293.

(ד) לא יתנה סולק, במישרין או בעקיפין, מתן שירותי סליקה לספק או קביעת תנאי התקשרות מסוימים עימו לגבי שירותים כאמור בקבלת שירותי ניכיון ממנו או מנותן שירותי ניכיון מסוים";

(3) בסעיף 10(1), אחרי "למעט סעיפים 5, 5א, 5ג" יבוא "א7".

6. תיקון חוק כרטיסי חיוב – מס' 5
בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986⁸, בסעיף 7, המילים "על פי המוסכם בין המנפיק לבין הספק" – יימחקו.

7. תיקון חוק איסור הלבנת הון – מס' 9
בסעיף 11ג לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000⁹, אחרי פסקה (5) יבוא:
"6) שירותי ניכיון כהגדרתם בסעיף 7 לחוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981¹⁰."

8. תחילה ופרסום ראשון של רשימת מנפיקים בעלי היקף פעילות רחב
(א) תחילתו של סעיף 36 לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה, תשעה חודשים מיום פרסומו של חוק זה (להלן – יום תחילת הסעיף).

(ב) המפקח על הבנקים יפרסם פרסום ראשון של הרשימה כאמור בסעיף 36 לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה, עד יום תחילת הסעיף, על בסיס נתונים שנאספו על ידיו עד אותו מועד.

9. הוראות מעבר
(א) חברה אשר ערב יום תחילתו של חוק זה עסקה בישראל ברציפות, במשך תקופה של שלוש שנים לפחות, בסליקה של עסקאות בכרטיסי חיוב, יראו אותה כסולק למשך תקופה של שישה חודשים מיום תחילתו של חוק זה; המפקח על הבנקים רשאי להאריך את תקופת ששת החודשים כאמור, לגבי חברה מסוימת, ובלבד שאותה חברה הגישה בקשה לקבלת רישיון סולק לפי סעיף 36א לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה, בתוך התקופה האמורה.

(ב) על אף הוראות סעיף 6 לחוק העיקרי, כפי שהוחל בסעיף 36א(ג) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה, במתן רישיון סולק לחברה שמתקיים בה האמור בסעיף קטן (א) יובא בחשבון האמור בסעיף 6(2) לחוק העיקרי, בלבד.

יובל שטייניץ
שר האוצר

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

⁸ ס"ח התשמ"ו, עמ' 187; התשס"ח, עמ' 814.

⁹ ס"ח התש"ס, עמ' 293; התש"ע, עמ' 544.

¹⁰ ס"ח התשמ"א, עמ' 258.

